

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις του παραρτήματος III, τμήμα I, κεφάλαιο VII, σημεία 1 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 853/2004 ⁽¹⁾ την έννοια ότι η ψύξη του κρέατος πρέπει να πραγματοποιείται στο ίδιο το σφαγείο, προκειμένου η μεταφόρτωση του κρέατος σε φορτηγό ψυγείο να μπορεί να ξεκινήσει μόνον όταν η θερμοκρασία του κρέατος έχει φτάσει τους 7 βαθμούς Κελσίου κατ' ανώτατο όριο, ή μπορεί η ψύξη του κρέατος να πραγματοποιείται επίσης στο φορτηγό ψυγείο, εφόσον αυτό δεν εξέρχεται από τον χώρο του σφαγείου;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 853/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον καθορισμό ειδικών κανόνων υγιεινής για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης (ΕΕ 2004, L 139, σ. 55).

Αναίρεση που άσκησε στις 13 Φεβρουαρίου 2018 η Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 30 Νοεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-687/16, Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-104/18 P)

(2018/C 152/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ (εκπρόσωποι: J. Güell Serra, E. Stoyanov Edisonov, lawyers)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Joaquín Nadal Esteban

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να κηρύξει άκυρο το αμφισβητούμενο σήμα της ΕΕ υπ' αριθ. 9917436· και
- να καταδικάσει τον Joaquín Nadal Esteban και το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά την εκτίμηση των προϋποθέσεων για την εφαρμογή του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 ⁽¹⁾ ότι από την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Ιουνίου 2009, *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, προέκυπτε σαφώς ότι η κακή πίστη προϋποθέτει την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως και ότι, επομένως, για να συντρέχει κακή πίστη απαιτείται τα αμφισβητούμενα προϊόντα και οι υπηρεσίες να είναι παρόμοια ή πανομοιότυπα.

Η ανααιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι από την απόφαση στην υπόθεση *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* δεν προκύπτει ότι η κακή πίστη του αιτούντος την καταχώριση προϋποθέτει την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των σημάτων/σημείων των διαδικών, αλλά ότι η ύπαρξη του κινδύνου συγχύσεως αποτελεί απλώς ένα παράδειγμα των παραγόντων που μπορούν να ληφθούν υπόψη, και όχι *sine qua non* προϋπόθεση για την εφαρμογή του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Η αναιρεσιούσα ισχυρίζεται επομένως ότι, διαπιστώνοντας ότι το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 προϋποθέτει ή απαιτεί την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως εκ μέρους του κοινού και, ως εκ τούτου, ότι τα αμφισβητούμενα προϊόντα και οι υπηρεσίες πρέπει να είναι παρόμοια ή πανομοιότυπα, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα την απόφαση Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli και εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) στις 14 Φεβρουαρίου 2018 — Sandoz Ltd, Hexal AG κατά G.D. Seale LLC, Janssen Sciences Ireland

(Υπόθεση C-114/18)

(2018/C 152/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες: Sandoz Ltd, Hexal AG

Εφεσίβλητες: G.D. Seale LLC, Janssen Sciences Ireland

Προδικαστικό ερώτημα

Σε περίπτωση που το μόνο δραστικό συστατικό, αντικείμενο συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας που έχει εκδοθεί σύμφωνα με τον [Κανονισμό για το ΣΠΠ] (¹), ανήκει σε τάξη χημικών ενώσεων που εμπίπτουν στο ορισμό του Markussh, στο πλαίσιο αξίωσης διπλώματος ευρεσιτεχνίας, και όλες οι ενώσεις της τάξης αυτής εμπεριέχουν τον πυρήνα της τεχνολογικής καινοτομίας του διπλώματος ευρεσιτεχνίας, αρκεί για τους σκοπούς του άρθρου 3, στοιχείο α', του Κανονισμού για το ΣΠΠ η χημική ένωση, μετά από εξέταση της δομής της, να είναι αμέσως αναγνωρίσιμη ως ανήκουσα στην τάξη αυτή (με συνέπεια να καλύπτεται από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας κατά το εθνικό δίκαιο) ή πρέπει τα συγκεκριμένα υποκατάστατα που απαιτούνται για τη δημιουργία του δραστικού συστατικού να περιλαμβάνονται σε εκείνα τα οποία θα μπορούσαν να συναγάγουν οι ειδικοί, βάσει της κοινής γενικής τους γνώσης, από την ανάγνωση των αξιώσεων του διπλώματος ευρεσιτεχνίας;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6 Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (ΕΕ 2009, L 152, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το tribunal correctionnel de Saint-Brieuc — Chambre détachée de Guingamp (Γαλλία) στις 12 Φεβρουαρίου 2018 — Procureur de la République κατά Tugdual Carlier κ.λπ.

(Υπόθεση C-115/18)

(2018/C 152/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal correctionnel de Saint-Brieuc — Chambre détachée de Guingamp

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ασκών την ποινική δίωξη: Procureur de la République